

Formanden:

Det hedder statsministeren.

Mette Frederiksen (S):

Undskyld.

Kan statsministeren give bare én forklaring på, hvordan den nuværende ordning for Statsministeriets pressechef gavner den almindelige borger i Danmark, og hvordan ordningen gavner demokratiet i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det var dog et meget bemærkelsesværdigt spørgsmål, for nu må jeg forstå, at fru Mette Frederiksen erkender, at ifølge retningslinjerne for særlige rådgivere kan de være kontakttled mellem den pågældende minister og ministerens bagland og dermed også, kan man sige, være lidt involveret i partipolitisk arbejde.

Hvis man skal forstå fru Mette Frederiksen korrekt, er det altså i orden, hvis man beder en pressechef eller en anden særlig rådgiver om at udføre et sådant arbejde ulønnet, hvorved der kunne rejses mistanke om, at man i virkeligheden beder Statsministeriet eller Sundhedsministeriet, eller hvad det er for et ministerium, om at betale en løn, for at den pågældende i virkeligheden udfører gratis arbejde for partiet.

Det har jeg ikke ønsket. Jeg har ikke villet have, at der skulle opstå nogen som helst ubegrundet mistanke om, at Statsministeriet aflønner en pressechef, der så udfører gratis arbejde for partiet, og derfor er der fuldstændig rene retningslinjer.

Det vil sige, at pressechefen udfører sit arbejde i Statsministeriet, som han skal, og han får sin løn for det, og hvis han derudover udfører arbejde, er det den, der får det arbejde udført, der betaler. Og det er altså i det her tilfælde Venstre. Derfor er der fuldstændig rene retningslinjer.

Hvis man skulle følge fru Mette Frederiksens retningslinje, ville det hele komme til at skride fuldstændig, og der er hverken hoved eller hale på det.

Formanden:

Fru Mette Frederiksen, sidste runde.

Mette Frederiksen (S):

Statsministeren taler om ubegrundet mistanke. Det er desværre ikke engang det, der er sagen

her i dag. Det er nemlig ikke et spørgsmål om mistanke. Det er et spørgsmål om, at Ekstra Bladet har afdækket, hvordan forholdene er i Statsministeriet i dag.

Jeg skal bare endnu en gang opfordre statsministeren til at svare på følgende: Når det blev sagt i en grundlovstale i år 2001, at den daværende statsminister fiklede med ansættelser af embedsmænd, og at den daværende statsminister ligesom fagbevægelsen var indbegrebet af kammerateri, når det handlede om at hjælpe hinanden, hvordan forstår statsministeren så ord som »fifleri med ansættelser af embedsmænd« og »kammerateri« i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Mette Frederiksens referat af min grundlovstale er ikke korrekt. Jeg kan sige til fru Mette Frederiksen, at det, jeg sagde i den grundlovstale, var godt, stærkt og præcist. Det er det stadig væk, og jeg står stadig væk ved hvert eneste ord. Men fru Mette Frederiksens udlægning af grundlovstalen var ikke korrekt.

Kl. 14.10

Lad mig så bare sige til fru Mette Frederiksen, at når jeg brugte ordet »mistanke«, gik det på, at jeg da ville finde det fuldstændig urimeligt, hvis der skulle opstå en situation, hvor man kunne sige, at et ministerium af skatteborgernes penge betalte løn, for at en særlig rådgiver kan udføre gratis arbejde for et parti. Det vil jeg ikke være med til.

Derfor vil jeg have det sådan, at hvis et parti beder en særlig rådgiver om at udføre arbejde for partiet, så skal partiet selvfølgelig give en løn for det, der svarer til arbejdet, for ellers vil det jo svare til, at det var staten, der betalte for partiets arbejde, og det er ikke rimeligt.

Det vil sige, at den ordning, der her er etableret, er fuldstændig knivskarp, den er efter retningslinjerne, og der er ikke noget at komme efter.

Og så vil jeg altså bare gentage, at jeg tror, fru Mette Frederiksen skulle gå rundt og tale med de kolleger i den socialdemokratiske folketingsgruppe, der var medlemmer af den tidligere regering. Jeg tror, at det vil få fru Mette Frederiksen til at se noget mere nuanceret på den her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.